

le arbejdsmiljømæssige fordele ved at bruge dåser i stedet for flasker. Jeg vil derfor godt spørge arbejdsministeren, om hun ikke synes, at hun skulle snakke lidt med miljøministeren om de ting også.

I indeklimaladiskussionen i redegørelsen kan jeg se, at der står noget om passiv rygning. Det er jo ikke godt. Jeg skal bare i al stilfærdighed sige, at vi er gået så langt, som vi mener vi skal i den sag. Jeg vil godt minde om, at der i rygeloven rent faktisk står, at der skal være plads både til rygere og ikkerygere. Vi er i CD dødhamrende trætte af den hetz, der bliver ved med at være mod rygerne.

Vores udgangspunkt er, at begge parter må have lov til at være der. Vi mener faktisk, at det er lige så meget psykisk terror over for en medarbejder, der ryger, at vedkommende ikke må ryge, som det er over for passivrygere, når nogle ryger. Vi vil altså gerne have en samarbejdsmodel i stedet for den dér danske borgerkrig, vi efterhånden har på rygeområdet. Den melding skal ministeren have, inden hun begynder at gelejde sig ud i ulykker.

Endelig synes jeg ikke, at der rigtig er nogen, som har nævnt det internationale aspekt her under debatten, og det synes jeg faktisk er synd. Der står jo et afsnit om det i redegørelsen, og jeg vil afslutte med at understrege, at for os er det her område et ganske vigtigt område i EU. Vi ønsker at bekæmpe enhver form for social dumping, hvor man misbruger arbejdsmiljøet for at tiltrække virksomheder i andre dele af fællesskabet på vores bekostning.

Det er et aspekt, der bliver endnu mere aktuelt, når vi får Øst- og Centraleuropa med, og vi mener derfor, at den sociale dimension i EU skal styrkes, hvilket vi håber regeringskonferencen kan være med til, men vi mener også, at den danske regering igen og igen og igen, selv om der er genstridige elementer rundt omkring, skal blive ved med at kæmpe for, at det bliver en væsentlig del af samarbejdet, for ellers er det indre marked ikke et indre marked på fair vilkår, men et indre marked, hvor det er dem, der sviner mest og har de værste vilkår for medarbejderne, som vinder.

Alt i alt vil vi ved de her bemærkninger sige, at vi gerne vil med til at arbejde videre. Det er nogle gode retningslinjer, der ligger her, og vi tror på, at det kan føre til noget fornuftigt, men igen: I samarbejde, i samarbejde, i samarbejde, for det gavner altså arbejdsmiljøet bedst.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil ikke komme med nogle kritiske kommentarer til ordføreren for CD, for jeg synes faktisk, at meget af det, der blev sagt, var meget fornuftigt, men man kunne måske i den forbindelse være lidt overrasket over, at ordførerens parti sidder i den samme regering som det partis ordfører, som min kritik nu skal være rettet mod, nemlig hr. Poul Erik Dyrlund.

Jeg nåede ikke i sidste runde at komme med et svar til det sidste, der blev sagt til mig, og jeg vil gerne sige til hr. Poul Erik Dyrlund, at jeg faktisk er meget glad for det, som hr. Poul Erik Dyrlund nu siger, for det er noget af det, vi normalt ikke hører fra Socialdemokratiet, nemlig at arbejdsmiljøskader og arbejdsmiljøproblemer i meget høj grad hænger sammen med beskæftigelsesandelen. Der er nemlig en tendens til, at hvis der er færre arbejdsløse, så kommer der flere arbejdsulykker, fordi mennesker, der ikke har haft en længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet, kommer ind.

Det er lige præcis dét, der får mig til at sige, at vi må passe på og fare meget med lempe, f.eks. når man taler om arbejdsmiljøafgifter. Vi må hele tiden have for øje, at det i meget højere grad drejer sig om uddannelse og om at gøre de enkelte medarbejdere opmærksomme på, at de skal bære sikkerhedshjelm, have høreværn på osv., sådan som lovgivningen foreskriver, end om, at vi skal til at straffe arbejdsgiverne yderligere.

Hr. Poul Erik Dyrlands svar lyder for mig ligesom at sige: Det er ikke, fordi arbejdsgiverne er grumme eller uduelige eller er ude på at genere arbejdstagerne, for der er nogle helt overordnede ting, som kan være medvirkende til, at vi får nogle skader, og det skal vi løse ved hjælp af uddannelse og i øvrigt ved en større fastholdelse af lønmodtagerne på arbejdsmarkedet, altså ved en lavere ledighed.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Fru Charlotte Antonsen har fuldstændig ret. En af grundene til den voldsomme stigning i antallet af arbejdsulykker inden for træindustrien er jo netop, at man løb ind i en overophedning, hvor man så har ansat personale, som man ikke i tilstrækkelig grad har givet en reel uddannelse.

Jeg vil da godt fange fru Charlotte Antonsens åbning og sige: Sikkerhedsorganisationen skal have bedre uddannelse; sikkerhedsrepræsen-